

308653 - شادی مؤمنان از دیدار الله سبحانه و تعالی

سوال

آیاتی که درباره شادی مؤمنان از دیدار پروردگارشان سخن گفته کدام است؟

پاسخ مفصل

اولاً:

شادی مؤمنان برای دیدار الله تعالی در چندین صحنه متجلی می شود:

نخستین صحنه، هنگام مرگ است. الله تعالی می فرماید:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۶۳) لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ [یونس: ۶۲-۶۴]

(آگاه باشید که بر دوستان الله نه ترسی است و نه آنان اندوهگین می شوند (۶۲) همانان که ایمان آورده و پرهیزگاری ورزیده اند (۶۳) در زندگی دنیا و در آخرت مژده برای آنان است)

و می فرماید:

﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ (۳۰) جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ (۳۱) الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [نحل: ۳۰-۳۲]

(و به کسانی که تقوا پیشه کردند گفته شود پروردگارتان چه نازل کرد؟ می گویند خوبی. برای کسانی که در این دنیا نیکی کردند [پاداش] نیکویی است و قطعاً سرای آخرت بهتر است و چه نیکوست سرای پرهیزگاران (۳۰) بهشت های عدن که در آن داخل می شوند، رودها از زیر [درختان و کاخ های] آن روان است، در آن جا هر چه بخواهند برای آنان [فراهم] است. الله این گونه پرهیزگاران را پاداش می دهد (۳۱) همان کسانی که فرشتگان جانیشان را در حالی که پاکند می ستانند [و به آنان] می گویند سلام بر شما باد به [پاداش] آن چه انجام می دادید به بهشت داخل شوید).

و همچنین می فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَحَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (۳۰) نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ (۳۱) نُزُلًا مِنْ غَمُورٍ رَجِيمٍ﴾ [فصلت: ۳۰-۳۲]

در حقیقت کسانی که گفتند پروردگار ما الله است سپس ایستادگی کردند، فرشتگان بر آنان نازل می‌شوند [و می‌گویند] هان نترسید و غمگین نباشید و به بهشتی که وعده یافته بودید شاد باشید (۳۰) در زندگی دنیا و در آخرت دوستان تان ماییم و هر چه دل‌هایتان بخواهد در [بهشت] برای شماست و هر چه خواستار باشید در آن جا خواهید داشت (۳۱) روزی آماده‌ای از سوی آمرزنده مهربان است.

هنگامی که ملائکه رحمان با بشارتی از سوی خداوند به نزد مؤمن می‌آیند شادی و سرور بر وی آشکار می‌گردد. اما کافر و بدکار، نشانه تنگنا و غم و سختی بر او ظاهر می‌گردد.

از همین روی، بنده مؤمن در حال احتضار مشتاق دیدار الله است و بنده کافر یا بدکار دیدار خداوند را دوست نخواهد داشت.

از انس بن مالک از عبادة بن صامت از پیامبر - صلی الله علیه وسلم - روایت است که فرمود: «هر کس دیدار الله را دوست بدارد، الله نیز دیدار او را دوست خواهد داشت و هر که دیدار الله را بد بدارد، الله نیز دیدار او را بد خواهد داشت» عائشه یا یکی دیگر از همسران ایشان گفت: اما ما مرگ را دوست نداریم. فرمود: «نه [منظور] آن نیست، بلکه مؤمن هنگام فرا رسیدن مرگ به خشنودی و کرامتی از سوی الله بشارت داده می‌شود، پس چیزی برایش دوست داشتنی‌تر از آن چه در برابرش می‌بیند نخواهد بود، برای همین دیدار الله را دوست خواهد داشت و الله نیز دیدارش را دوست می‌دارد و کافر هنگامی که مرگش فرا رسد به عذاب و مجازات الله بشارت داده می‌شود، پس چیزی را بدتر از آن چه در برابر خود می‌بیند نخواهد یافت، در نتیجه دیدار الله را بد می‌دارد و الله نیز دیدار او را بد خواهد داشت».

برای همین بنده صالح از روی شوقی که به نعیم دارد از کسانی که او را برداشته‌اند می‌خواهد سریع‌تر او را به قبرش برسانند، در حالی که انسان بدکار از سرنوشتی که دارد به سمتش می‌رود آه و ناله می‌کند. در صحیح بخاری و سنن نسائی از ابوسعید خدری - رضی الله عنه - روایت شده که رسول الله - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «هنگامی که جنازه را می‌گذارند و مردان آن را به دوش می‌گیرد اگر نیکوکار بود می‌گوید مرا به پیش ببرید و اگر نیکوکار نبود می‌گوید: وای بر او کجایش می‌برید؟ همه چیزی جز انسان صدایش را می‌شنود و اگر انسان آن صدا را می‌شنید از هوش می‌رفت».

نگاه: «القیامة الصغری» اثر عمر بن سلیمان الأشقر (۲۸) و «الموسوعة العقدية» (۴/۱۳۱).

ثانیا:

مومنان همچنین در آخرت هنگام بشارت داده شدن به بهشت و آن چه خداوند برایشان آماده کرده شاد می شوند، هنگامی که نامه اعمالشان را به دست راست می گیرند. به این صحنه باشکوه از شادی مؤمن برای دریافت نامه اعمالش به دقت توجه کن:

﴿ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَآؤُمْ أَقْرَأُوا كِتَابِيَهٗ (۱۹) إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهٗ (۲۰) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ (۲۱) فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ (۲۲) كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْحَالِيَةِ ﴾ [حاقه: ۱۹-۲۴]

(اما کسی که کارنامه اش به دست راستش داده شود، گوید بیایید و کتابم را بخوانید (۱۹) من یقین داشتم که به حساب خود می رسم (۲۰) پس او در یک زندگی خوش است (۲۱) در بهشتی برین (۲۲) [که] میوه هایش در دسترس است (۲۳) بخورید و بنوشید، گوارایتان باد به [پاداش] آن چه در روزهای گذشته انجام دادید).

ثالثا:

از دیگر عوامل شادی مؤمنان، شادی از دیدن پروردگار و نظر به چهره کریم اوست. الله تعالی می فرماید:

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ [یونس: ۲۶]

(برای کسانی که کار نیکو کرده اند نیکویی [بهشت] و زیاده [بر آن] است).

اهل تفسیر می گویند: زیاده یعنی: نگاه به چهره کریم پروردگار.

روایت مسلم در صحیح (۱۸۱) در تایید این است، چنان که صهیب رومی . رضی الله عنه . می گوید: هنگامی که رسول الله . صلی الله علیه وسلم . این آیه را تلاوت کرد که ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ فرمود: «هنگامی که اهل بهشت وارد بهشت شوند و اهل آتش به دوزخ درآیند، ندا دهنده ای ندا زند: ای اهل بهشت، برای شما نزد الله وعده ای است که می خواهد آن را عملی سازد. می گویند: آن چیست؟ مگر ترازوی ما را سنگین ساخت و روی ما را سفید نکرد و ما را به بهشت وارد نکرد و از آتش دور ساخت؟ پس حجاب از آنان کنار زده می شود و به او می نگرند، پس سوگند به الله که خداوند چیزی را محبوب تر از دیدنش به آنان عطا نکرده است.»

و در سوره قیامت (آیه ۲۳) آمده است که:

﴿ وَجُوهٌ يُّومِنُ نَاصِرَةٌ (۲۲) إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴾ [قیامت: ۲۲-۲۳]

(در آن روز صورت‌هایی شاد و مسرور است (۲۲) و به پروردگارش می‌نگرد)

که معنای این آیه واضح است زیرا مؤمنان در روز قیامت چهره‌هایشان شاداب است و به چهره‌الله سبحانه می‌نگرند و این باعث شاداب‌تر و شادتر شدن آنان می‌شود.